

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του κανονισμού 207/2009
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009

έρευνα, καθόσον δεν διεξήχθη έρευνα και δεν πραγματοποιήθηκε προκαταρκτική αξιολόγηση για την περίοδο 2006-2010.

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης, αν ληφθούν υπόψη η διάρκεια της διαδικασίας και ιδιαίτερα η αδικαιολόγητα μακρά διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — SEA Handling κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-152/13)

(2013/C 129/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SEA Handling SpA (Somma Lombardo, Ιταλία)
(εκπρόσωποι: οι δικηγόροι B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo, M. Merla και L. Cappelletti)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση [C(2012) 9448 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012], με την οποία η Επιτροπή αφενός έκρινε ότι τα μέτρα που εφάρμοσε η εταιρία SEA, υπό μορφή αυξήσεων κεφαλαίου, υπέρ της εταιρίας SEA Handling συνιστούν κρατικές ενισχύσεις ασυμβατές με την κοινή αγορά και αφετέρου διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων,
- επικουρικά, να ακυρώσει το άρθρο 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, με το οποίο η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση των ποσών που θεωρεί ότι συνιστούν κρατικές ενισχύσεις,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση είναι η ίδια με την απόφαση που προσβάλλεται στην υπόθεση T-125/13, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: παράβαση κανόνων που διέπουν τη διαδικασία.

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται αφενός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1) και προσβάλλει τα δικαιώματα της SEA Handling ως προς τη διεξαγωγή της διαδικασίας και αφετέρου ότι δεν διεξήχθη η προσήκουσα προκαταρκτική

2) Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, από την άποψη της χρησιμοποίησης κρατικών πόρων.

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επ' αυτού ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη και ότι δεν έχει διεξαχθεί έρευνα σε σχέση με το ότι δεν υπήρξε επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού· επιπλέον, δεν έχει αποδειχθεί ότι διατέθηκαν κρατικοί πόροι.

3) Τρίτος λόγος: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, από την άποψη του καταλογισμού.

- Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν βασίζεται σε εξατομικευμένη εξέταση των επιμέρους αποφάσεων αύξησης κεφαλαίου και η Επιτροπή δεν εξήγησε για ποιο λόγο θεωρεί ότι υπήρχε ενιαίο σχέδιο κρατικής στήριξης υπέρ της SEA Handling κατά την περίοδο 2002-2010.

- Η προσφεύγουσα προσθέτει συναφώς ότι οι ενδείξεις που επικαλείται η Επιτροπή δεν αποδεικνύουν ότι τα επίμαχα μέτρα πρέπει να καταλογιστούν στο Δημόσιο και η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει τα στοιχεία που προσκόμισαν οι ενδιαφερόμενοι για να αποδείξουν ότι τα μέτρα δεν μπορούν να καταλογιστούν στο Δημόσιο.

4) Τέταρτος λόγος: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, από την άποψη της αρχής του ιδιώτη επενδυτή.

- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή αφενός δεν απέδειξε ότι εν προκειμένω ένας ιδιώτης επενδυτής που θα μπορούσε να συγκριθεί με την SEA δεν θα είχε επιλέξει την ανακεφαλαιοποίηση της θυγατρικής του εταιρίας και αφετέρου περιορίστηκε να αμφισβητήσει γενικά την ορθότητα των παραμέτρων που χρησιμοποίησε η SEA ενόψει της επιχειρηματικής επιλογής στην οποία προέβη.

- Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει επίσης να αναγνωριστεί ότι τα επίμαχα μέτρα κακώς δεν εντάχθηκαν στο όλο πλαίσιο του ομίλου SEA και ότι τα γεγονότα σχετικά με τη σύγκριση της SEA Handling με τους άλλους επιχειρηματίες εκτιμήθηκαν εσφαλμένα, καθώς και ότι η αρχή του ιδιώτη επενδυτή εφαρμόστηκε εσφαλμένα, λόγω μη πραγματοποίησης ανάλυσης των επιμέρους αυξήσεων κεφαλαίου.

5) Πέμπτος λόγος: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επ' αυτού ότι υπήρξε νομική πλάνη ως προς την έκταση εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών στον αερολιμενικό τομέα, καθόσον οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν είχαν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων ενέχει πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης και είναι ανατιολόγητη, καθόσον η Επιτροπή παραμόρφωσε το περιεχόμενο της προϋπόθεσης αποκατάστασης της μακροπρόθεσμης κερδοφορίας της εταιρίας, απέρριψε κακώς τα αντισταθμιστικά μέτρα που είχε προτείνει η SEA στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της θυγατρικής της και δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι οι επίμαχες αυξήσεις κεφαλαίου πραγματοποιήθηκαν πάντοτε με γνώμονα αυτό που ήταν απολύτως αναγκαίο για την αναδιάρθρωση της εταιρίας.

6) Έκτος λόγος: έλλειψη νομιμότητας της διαταγής ανάκτησης.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαταγή ανάκτησης είναι παράνομη λόγω παραβίασης της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — Comune di Milano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/13)

(2013/C 129/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Comune di Milano (Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Grassani και A. Franchi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2012) 9448 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με αυξήσεις κεφαλαίων τις οποίες πραγματοποίησε η εταιρία SEA S.p.A. υπέρ της SEA Handling S.p.A.

— επικουρικός, λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι οποίες δημιούργησαν στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι οι αυξήσεις κεφαλαίου δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, να ακυρώσει τα άρθρα 3, 4 και 5 της απόφασης με τα οποία προβλέπεται υποχρέωση αναζήτησεως από την Ιταλία·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ο Comune di Milano υποστηρίζει ότι η απόφαση πάσχει από σφάλμα συνιστάμενο στο ότι η Επιτροπή έκρινε ότι τα επίδικα μέτρα έπρεπε να καταλογιστούν στον Comune (κι επομένως στο Δημόσιο). Κατά τον Comune, η Επιτροπή δεν παρέσχε αποδεικτικά στοιχεία για τον καταλογισμό αυτό, με αποτέλεσμα τα επίμαχα μέτρα να μην μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

2) Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος επίσης αφορά παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ο Comune di Milano υποστηρίζει ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Αντιθέτως, το κριτήριο αυτό ικανοποιείται πλήρως, και ουδέν πλεονέκτημα αποκόμισε ο δικαιούχος των μέτρων, οπότε τα επίμαχα μέτρα δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

3) Με τον τρίτο λόγο, ο Comune di Milano προβάλλει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων και των κατευθυντήριων γραμμών για τον αερολιμενικό τομέα, καθώς και τον συνεπακόλουθο παράνομο χαρακτήρα των διαπιστώσεων της Επιτροπής όσον αφορά τη φερόμενη έλλειψη συμβατότητας των επίμαχων μέτρων.

4) Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος διαρθρώνεται σε δύο μέρη, ο Comune, επικαλούμενος τη συμπεριφορά της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας, προβάλλει, πρώτον, (α) παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και των δικαιωμάτων άμυνας, και, δεύτερον, (β) παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης με αποτέλεσμα να είναι παράνομη η υποχρέωση αναζήτησεως.